

Ehdotus neuvoston direktiiviksi pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta

(2001/C 240 E/13)

KOM(2001) 127 lopull. — 2001/0074(CNS)

(Komission esittämä 13 päivänä maaliskuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 3 ja 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen asteittaista luomista varten Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa määrätään yhtäältä sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, joilla varmistetaan henkilöiden vapaa liikkuvuus ja ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevat rinnakkaistoimenpiteet, ja toisaalta sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka koskevat turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksia.
- (2) Perustamissopimuksen 63 artiklan 3 kohdan mukaan neuvosto päättää maahanmuuttopolitiikkaa koskevista toimenpiteistä. Perustamissopimuksen 63 artiklan 3 kohdan a alakohdassa vahvistetaan erityisesti, että neuvosto päättää toimenpiteistä, jotka koskevat oleskelun edellytyksiä ja määräyksiä pitkäaikaisten oleskelulupien myöntämisessä jäsenvaltioissa.
- (3) Eurooppa-neuvosto julisti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pidetyssä erityiskokouksessaan, että kolmansien maiden kansalaisten oikeusasemaa olisi lähennettävä vastaamaan jäsenvaltioiden kansalaisten oikeusasemaa ja että henkilölle, joka on laillisesti oleskellut jäsenvaltiossa tietyn, myöhemmin määriteltävän ajan ja jolla on pitkäaikainen oleskelulupa, olisi annettava kyseisessä jäsenvaltiossa yhdenmukaiset, mahdollisimman lähellä Euroopan unionin kansalaisten nauttimia oikeuksia olevat oikeudet.
- (4) Tässä direktiivissä noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (5) Jäsenvaltioihin pysyvästi asettautuneiden kolmansien maiden kansalaisten kotouttaminen edistää olennaisella tavalla taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, joka on yhteisön perustavoitteita, kuten perustamissopimuksen 2 artiklassa ja 3 artiklan 1 kohdan k alakohdassa todetaan.
- (6) Tärkein peruste, jolla kolmannen maan kansalaiselle voidaan myöntää pitkään oleskelleen henkilön asema, olisi sen ajanjakson pituus, jonka hän on oleskellut jäsenvaltion alueella. Oleskelun on oltava laillista ja yhtäjaksoista, jotta henkilö voi osoittaa muodostaneensa siteet kyseiseen maahan. Olisi kuitenkin osoitettava tiettyä joustavuutta, jotta voidaan ottaa huomioon olosuhteet, joiden vuoksi henkilö saattaa joutua poistumaan alueelta väliaikaisesti.
- (7) Saadakseen pitkään oleskelleen henkilön aseman olisi kolmannen maan kansalaisen osoitettava, että hänellä on riittävät varat ja sairausvakuutus, jotta voidaan välttää se, että kyseisestä henkilöstä muodostuisi rasite jäsenvaltiolle. Varojen tasoa koskevat vaatimukset eivät saa olla suhteettomia, ja ne on vahvistettava yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa. Toinen edellytys aseman myöntämiseksi on, ettei kolmannen maan kansalainen muodosta välitöntä uhkaa yleiselle järjestykselle ja sisäiselle turvallisuudelle.
- (8) Olisi laadittava menettelysäännöt, joiden mukaan pitkään oleskelleen henkilön asemaa koskevat hakemukset tutkitaan. Näiden menettelyjen olisi oltava tehokkaita ja helposti hoidettavia jäsenvaltioiden hallintojen tavanomaiseen työtaakkaan nähden, ja niiden olisi oltava avoimia ja tasa-puolisia, jotta niiden avulla voidaan tarjota kyseisille henkilöille asianmukainen oikeusvarmuuden taso.
- (9) Osoituksena pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemasta olisi asianomaiselle myönnettävä oleskelulupa, jonka perusteella hän voi helposti ja välittömästi osoittaa oikeudellisen asemansa. Oleskeluluvan olisi täytettävä korkeat tekniset vaatimukset, ja erityisesti takeet väärentämisestä ja jäljentämisestä vastaan, jotta voidaan välttää väärinkäytökset sekä aseman myöntäneessä jäsenvaltiossa että muissa jäsenvaltioissa, joissa henkilöllä on oikeus oleskella.
- (10) Pitkään oleskelleen henkilön asema voisi edistää tehokkaasti kolmannen maan kansalaisen kotoutumista asuin-yhteiskuntaansa, aseman olisi varmistettava tasavertainen kohtelu jäsenvaltion kansalaisten kanssa monilla talous- ja yhteiskuntaelämän aloilla.
- (11) Pitkään oleskelleilla kolmansien kansalaisilla olisi oltava mahdollisimman hyvä suojaa karkottamista vastaan. Tämä suojaa perustuu henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevaan yhteisön oikeuteen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettuihin perusteisiin. Suojaa karkottamista vastaan edellyttää, että sovellettavissa menettelyissä säädetään oikeudesta hakea muutosta tuomioistuimessa.

- (12) Yhdenmukaistamalla pitkään oleskelleen henkilön aseman myöntämisedellytykset voidaan edistää jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta. Tietty jäsenvaltiot myöntävät pysyviä tai rajoittamattoman ajan voimassa olevia oleskelulupia suotuisammin edellytyksin kuin tässä direktiivissä säädetään. Perustamissopimuksessa ei suljeta pois mahdollisuutta soveltaa suotuisampia kansallisia säännöksiä. Olisi kuitenkin suotavaa säätää tässä direktiivissä, että suotuisimpien ja yhdenmukaistamattomien edellytysten perusteella myönnetty oleskeluluvat eivät anna oikeutta oleskella muissa jäsenvaltioissa.
- (13) Niiden edellytysten määrittäminen, joiden perusteella pitkään oleskelleet kolmansien maiden kansalaiset voivat oleskella toisessa jäsenvaltiossa, edistää sisämarkkinoiden toteutumista alueena, missä kaikilla henkilöillä on oikeus vapaaseen liikkuvuuteen. Tämä voisi myös muodostaa merkittävän liikkuvuuteen vaikuttavan tekijän erityisesti unionin työmarkkinoilla.
- (14) Olisi aiheellista säätää, että oikeutta oleskella toisessa jäsenvaltiossa voidaan käyttää palkkatyön tekemiseen ja itsenäiseen ammatinharjoittamiseen tai opintojen suorittamiseen, mutta myös maahan asettautumiseen ilman taloudellisen toiminnan harjoittamista. Perheenjäsenen olisi voitava asettautua toiseen jäsenvaltioon pitkään oleskelleen kolmannen valtion kansalaisen kanssa, jotta perheyhteys säilyisi ja jotta häntä ei estettäisi käyttämästä oikeuttaan oleskella toisessa jäsenvaltiossa. Oleskeluoikeutta olisi voitava käyttää samanlaisin edellytyksin kuin unionin kansalaiset harjoittavat oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen.
- (15) Jäsenvaltion, jossa pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen aikoo käyttää oleskeluoikeuttaan, olisi voitava tarkistaa, että kyseinen henkilö täyttää sen alueella oleskelun edellytykset. Jäsenvaltion olisi voitava myös tarkistaa, ettei kyseinen henkilö muodosta välitöntä uhkaa yleiselle järjestykselle tai sisäiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle.
- (16) Olisi laadittava menettelysäännöt, joiden mukaan tutkitaan pitkään oleskelleen henkilön hakemus, jossa hän hakee oleskelulupaa toiseen jäsenvaltioon. Näiden menettelyjen olisi oltava tehokkaita ja helposti hoidettavia jäsenvaltioiden hallintojen tavanomaiseen työtaakkaan nähden, ja niiden olisi oltava avoimia ja tasapuolisia, jotta niiden avulla voidaan tarjota kyseisille henkilöille asianmukainen oikeusvarmuuden taso. Niiden avulla ei saisi estää oleskeluoikeuden haltijoita käyttämästä oikeuttaan.
- (17) Oleskeluoikeuden käytön mahdollistamiseksi, pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella olisi oltava toisessa jäsenvaltiossa sellaiset oikeudet kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa hän sai kyseisen aseman. Olisi aiheellista säätää tähän periaatteeseen tehtävistä poikkeuksista toimeentulotukeen turvautumisen osalta, jotta voidaan välttää se, että kyseisestä henkilöstä muodostuisi rasite jäsenvaltiolle, jossa hän käyttää oleskeluoikeuttaan. Olisi suotavaa, että kyseisellä henkilöllä on toisessa jäsenvaltiossa samanlaiset oikeudet kuin unionin kansalaisilla näiden harjoittaessa oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen.
- (18) Olisi suotavaa säätää, että pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen voisi siirtymäkauden jälkeen päättää asettautua pysyvästi jäsenvaltioon, jossa hän on käyttänyt oleskeluoikeuttaan, saadakseen siellä kaikki oikeudet, myös oikeuden toimeentulotukeen. On sekä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen että ensimmäisen ja toisen jäsenvaltion edun mukaista, ettei siirtymäkausi olisi liian pitkä ja että kyseinen henkilö voisi sen päätyttyä hakea pitkään oleskelleen henkilön asemaa toisessa jäsenvaltiossa, mikä merkitsee sitä, että hän menettää kyseisen aseman siinä jäsenvaltiossa, jossa hän oli sen aiemmin saanut.
- (19) Suunnitellun toiminnan tavoitteita, jotka ovat pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman myöntämisestä ja peruuttamista koskevien edellytysten ja tähän asemaan liittyvien oikeuksien määrittäminen sekä niiden edellytysten määrittäminen, joiden mukaan asianomaiset henkilöt voivat käyttää oikeuttaan oleskella muissa jäsenvaltioissa, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistettujen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti. Tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Asiasisältö

Tällä direktiivillä määritetään edellytykset,

- a) joilla jäsenvaltio voi myöntää alueellaan laillisesti oleskelevalle kolmannen maan kansalaiselle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman tai peruuttaa tällaisen aseman, ja tähän asemaan liittyvät oikeudet; sekä
- b) joiden täyttyessä henkilö, jolle jokin jäsenvaltio on myöntänyt pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman, voi oleskella muissa jäsenvaltioissa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "kolmannen maan kansalaisella" henkilöitä, jotka eivät ole perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja Euroopan unionin kansalaisia;
- b) "pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella" sellaisia kolmansien maiden kansalaisia, joilla on 8 artiklassa säädetty pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema;
- c) "ensimmäisellä jäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, joka on myöntänyt henkilölle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman;
- d) "toisella jäsenvaltiolla" mitä tahansa toista jäsenvaltiota paitsi sitä, joka on ensimmäisenä myöntänyt henkilölle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman, ja jossa pitkään oleskellut henkilö käyttää oleskeluoikeuttaan;
- e) "perheenjäsenillä" pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen avio- tai avopuolisoa ja alaikäisiä lapsia sekä sukulaisia ylenevässä polvessa ja hänen huollettavanaan olevia täysi-ikäisiä lapsia, joille on myönnetty pääsy kyseiseen jäsenvaltioon ja jotka asuvat siellä [oikeudesta perheen yhdistämiseen] annetun neuvoston direktiivin .../.../EY⁽¹⁾ mukaisesti. Unionin kansalaisten perheenjäsenet määritellään henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevassa yhteisön lainsäädännössä edellä tarkoitettua direktiivin 4 artiklan mukaisesti;
- f) "pakolaisella" kolmansien maiden kansalaisia, joille on myönnetty 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdystä pakolaisten oikeusasemaa koskevassa yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna New Yorkissa 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä pöytäkirjalla, tarkoitettu pakolaisasema;
- g) "pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskeluvalla" oleskelulupaa, jonka kyseinen jäsenvaltio antaa kolmannen maan kansalaiselle myöntäessään hänelle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltion alueella laillisesti oleskeleviin kolmansien maiden kansalaisiin.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin,
 - a) joille on myönnetty oleskelulupa tilapäisen suojelun perusteella tai jotka ovat hakeneet oleskelulupaa tällä perusteella ja odottavat asemaansa koskevaa päätöstä;
 - b) joille on myönnetty oleskelulupa toissijaisen suojelun perusteella kansainvälisten velvoitteiden, kansallisen lainsäädännön tai jäsenvaltioiden käytännön mukaisesti, tai jotka

ovat hakeneet oleskelulupaa tällä perusteella ja odottavat asemaansa koskevaa päätöstä;

- c) jotka ovat hakeneet pakolaisaseman tunnustamista ja joiden hakemuksesta ei ole vielä tehty lopullista päätöstä;
- d) jotka oleskelevat maassa opiskelijoina, lukuun ottamatta väitöskirjan laatimiseen oikeuttavia opintoja, tai ammatillista koulutusta varten tai työskentelevät au pair -sopimuksella tai kausityöläisinä tai palvelujen tarjoajan toiseen maahan lähettämänä palkattuina työntekijöinä rajat ylittävän palvelujen tarjoamisen yhteydessä tai toimivat itse rajat ylittävien palvelujen tarjoajana;
- e) joiden oikeudellinen asema perustuu diplomaattisista suhteista vuonna 1961 tehtyyn Wienin yleissopimukseen, konsulisuhteista vuonna 1963 tehtyyn Wienin yleissopimukseen, erityisedustustoista vuonna 1969 tehtyyn New Yorkin yleissopimukseen tai valtioiden edustustoista yleisluontoisissa kansainvälisissä järjestöissä vuonna 1975 tehtyyn Wienin yleissopimukseen.

3. Sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, jotka ovat oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen käyttävän unionin kansalaisen perheenjäseniä, voidaan myöntää pitkään asuneen kolmannen maan kansalaisen aseman unionin kansalaisen asuinvaltiossa vasta kun he ovat saaneet kyseisessä valtiossa pysyvän oleskeluluvan henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevan lainsäädännön mukaisesti.

4. Tämä direktiivi ei estä soveltamasta suotuisampia säännöksiä, joita voi sisältyä

- a) kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, joita yhteisö tai yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet kolmansien maiden kanssa, tai
- b) 13 päivänä joulukuuta 1955 tehtyyn asettautumista koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen, 18 päivänä lokakuuta 1961 tehtyyn Euroopan sosiaaliseen peruskirjaan ja 24 päivänä marraskuuta 1977 tehtyyn siirtotyöläisten asemaa koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen.

5. Tämä direktiivi ei estä soveltamasta velvoitteita, joista määrätään 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn, pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna New Yorkissa 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä pöytäkirjalla, 33 artiklassa, ja 4 päivänä marraskuuta 1950 allekirjoitetun, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 3 artiklassa.

4 artikla

Syrjimättömyyslauseke

Jäsenvaltioiden on pantava tämän direktiivin säännökset täytäntöön soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen katsomatta.

⁽¹⁾ EYVL L ... (KOM(2000) 624 lopull., 10.10.2000).

II LUKU

PITKÄÄN OLESKELLEEN KOLMANNEN MAAN KANSALAISEN ASEMA JÄSENVALTIOSSA

5 artikla

Oleskelun kesto

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, jotka ovat oleskelleet kyseisen jäsenvaltion alueella laillisesti ja yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan.

2. Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitetun laillisen, yhtäjaksoisen oleskelun kesto

a) ajanjaksot, jotka kolmannen maan kansalainen on oleskellut jäsenvaltion alueella turvapaikanhakijana tai tilapäisen suojelun perusteella, otetaan huomioon vain jos kyseessä on pakolainen;

b) ajanjaksoista, jotka asianomainen on oleskellut jäsenvaltion alueella opintojen suorittamiseksi, lukuun ottamatta väitöskirjan laatimiseen oikeuttavia opintoja, otetaan huomioon puolet.

3. Poissaolo jäsenvaltion alueelta ei keskeytä 1 kohdassa tarkoitettua laillista, yhtäjaksoista oleskelua, vaan otetaan huomioon sen laskemisessa, kun poissaolojakso

a) kestää alle kuusi kuukautta yhtäjaksoisesti tai

b) liittyy asevelvollisuuden suorittamiseen, työtehtävien vuoksi tapahtuvaan siirtoon toiseen jäsenvaltioon rajat ylittävä palvelujen tarjoaminen mukaan luettuna, opintoihin, lukuun ottamatta väitöskirjan laatimiseen oikeuttavia opintoja tai tutkimustyöhön, vakavaan sairauteen, raskauteen tai synnytykseen taikka

c) liittyy oleskeluun toisessa jäsenvaltiossa joko sellaisen pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen perheenjäsenenä, joka käyttää tähän direktiiviin perustuvaa oikeuttaan oleskella kyseisessä valtiossa, tai sellaisen unionin kansalaisen perheenjäsenenä, joka käyttää oikeuttaan henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen.

4. Kun unionin kansalaisen perheenjäsen on poistunut jäsenvaltion alueelta kyseisen unionin kansalaisen mukana kolmannen maahan, mutta palaa jäsenvaltioon viimeistään kolmen vuoden kuluttua, vähintään kahden vuoden yhtäjaksoiset oleskelujaksot jäsenvaltiossa otetaan hänen osaltaan huomioon laskettaessa 1 kohdassa tarkoitetun oleskelun kesto.

6 artikla

Varoja ja sairausvakuutusta koskevat edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava kolmannen maan kansalaista osoittamaan, että hänellä on sekä itselleen että huollettavanaan oleville perheenjäsenille

a) vakaat varat, jotka ovat vähintään yhtä suuret kuin asianomaisessa jäsenvaltiossa toimeentulotuen myöntämiselle asetettu tuloaraja. Kun tätä säännöstä ei voida soveltaa, varoja pidetään riittävinä, jos ne ovat vähintään yhtä suuret kuin kyseisen jäsenvaltion sosiaaliturvan mukaan maksettava vähimmäiseläke. Varojen säännöllisyyden arvioinnissa otetaan huomioon varojen luonne ja säännöllisyys pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa koskevan hakemuksen esittämistä edeltävältä ajalta;

b) sairausvakuutus, joka kattaa kaikki riskit kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Edellä 1 kohdassa lueteltuja edellytyksiä ei sovelleta

a) pakolaisiin,

b) jäsenvaltion alueella syntyneisiin kolmansien maiden kansalaisiin.

7 artikla

Yleinen järjestys ja sisäinen turvallisuus

1. Jäsenvaltiot voivat kieltäytyä myöntämästä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa, jos kyseisen henkilön käytös muodostaa välittömän uhkan yleiselle järjestykselle tai sisäiselle turvallisuudelle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kieltäytymistä ei voida perustella pelkästään sillä, että henkilölle on langetettu rikosoikeudellinen tuomio. Sitä ei voida perustella myöskään taloudellisin syin.

8 artikla

Aseman saaminen

1. Voidakseen saada pitkään oleskelleen henkilön aseman, kolmannen maan kansalaisen on esitettävä tätä koskeva hakemus toimivaltaisille viranomaisille siinä jäsenvaltiossa, jossa hän asuu. Hakemuksen liitteenä esitetään todistusasiakirjat, jotka osoittavat, että hakija täyttää 5 ja 6 artiklassa luetellut edellytykset.

2. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on tutkittava hakemus kuuden kuukauden kuluessa sen jättämisestä. Jos hakemuksen liitteenä ei ole esitetty kaikkia tarvittavia todistusasiakirjoja sen osoittamiseksi, että hakija täyttää 5 ja 6 artiklassa säädetyt edellytykset, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on ilmoitettava tästä kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle ja myönnettävä lisäaikaa. Tällöin kuuden kuukauden määräajan kuluminen keskeytyy, ja se alkaa jälleen kulua, kun täydentävät todistusasiakirjat on toimitettu.

3. Jos 5 ja 6 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja henkilö ei muodosta 7 artiklassa tarkoitettua uhkaa, jäsenvaltion on myönnettävä kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema. Tämä asema on pysyvä, jollei 10 artiklan säännöksistä muuta johdu.

9 artikla

Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa

1. Jäsenvaltioiden on annettava pitkään oleskelleelle kolmannen maan kansalaiselle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa. Tämä oleskelulupa on voimassa 10 vuotta, ja se uusitaan ilman eri toimenpiteitä.

2. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa voi olla joko tarra tai erilliselle lomakkeelle laadittu asiakirja. Sen myöntämistä koskevista säännöistä ja yhtenäisestä mallista säädetään [kolmansien maiden kansalaisille myönnettävän oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta] annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o .../. ... Kohtaan "oleskeluluvan tyyppi" merkitään jäsenvaltioissa "pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa".

3. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa on myönnettävä joko maksutta tai siitä perittävä maksu voi olla enintään yhtä suuri kuin ne maksut ja verot, jotka jäsenvaltion kansalaiselta peritään henkilökortista.

10 artikla

Aseman peruuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on peruutettava pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema seuraavissa tapauksissa

- a) kahden vuoden yhtäjaksoinen poissaolo alueelta. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksista, jos poissaolo liittyy asevelvollisuuden suorittamiseen, työtehtävien vuoksi tapahtuvaan siirtoon, opintoihin tai tutkimustyöhön, vakavaan sairauteen, raskauteen tai synnytykseen;
- b) pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman hankkiminen vilpillisesti;
- c) pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saaminen 27 artiklassa mukaisesti toisessa jäsenvaltiossa;
- d) maasta karkottaminen 13 artiklassa säädetyn edellytyksin.

2. Poissaolo, joka johtuu oleskeluoikeuden käyttämisestä toisessa jäsenvaltiossa, ei saa aiheuttaa pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman peruuttamista.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että yli kaksi vuotta kestävä poissaolo tai poissaolo muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista syistä eivät aiheuta aseman peruuttamista.

4. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskeluluvan vanheneminen ei missään tapauksessa voi aiheuttaa aseman peruuttamista.

5. Jäsenvaltioiden on myönnettävä kyseiselle henkilölle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskeluluvan sijasta jokin muu oleskelulupa, kun:

- a) asianomaisen asema peruutetaan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti, tai

- b) häntä koskevaa karkottamistoimenpidettä ei voida panna täytäntöön.

11 artikla

Menettelylliset takeet

1. Päätökset pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saamiseksi tehdyn hakemuksen hylkäämisestä tai aseman peruuttamisesta on perusteltava asianmukaisesti. Päätös on annettava hakijalle tiedoksi kirjallisesti. Tiedoksiantamisen yhteydessä on kerrottava muutoksenhausta ja sitä koskevasta määräajasta.

2. Kun hakemus pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saamiseksi hylätään, hakija voi esittää uuden hakemuksen, jos se on hänen muuttuneen henkilökohtaisen tilanteensa vuoksi perusteltua.

3. Kun pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saamista koskeva hakemus hylätään tai kun asema peruutetaan tai kun siihen liittyvää oleskelulupaa ei uusita, kyseisellä henkilöllä on oikeus hakea muutosta kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimissa.

12 artikla

Tasavertainen kohtelu

1. Pitkään oleskellutta kolmannen maan kansalaista on kohdeltava tasavertaisesti jäsenvaltion omien kansalaisten kanssa seuraavilla aloilla:

- a) palkkatyöhön pääsyn tai itsenäisen ammatinharjoittamisen edellytykset, kun nämä toimet eivät edes satunnaisesti liity julkisen vallan käyttämiseen, sekä palvelus- ja työsuhteen ehdot, irtisanomis- ja palkkausehdot mukaan luettuina;
- b) yleissivistävä ja ammatillinen koulutus, opintoavustukset ja apurahat mukaan luettuina;
- c) tutkintojen ja toimivaltaisen viranomaisen antamien tutkintotodistusten ja muiden ammattinimikkeiden tai arvojen tunnustaminen;
- d) sosiaaliturva, mukaan luettuina sosiaaliturva-avustukset ja terveydenhoito;
- e) toimeentulotuki;
- f) sosiaaliturvaetuudet ja verohelpotukset;
- g) yleisesti saatavilla olevien tavaroiden ja palvelujen saatavuus, mukaan luettuna oikeus asuntoon;
- h) yhdistymisvapaus ja oikeus liittyä työntekijöiden tai työnantajien ammattijärjestöön tai jonkin ammattialan järjestöön, mukaan luettuina tällaisen järjestön myöntämät etuudet;

i) oikeus liikkua asianomaisen jäsenvaltion koko alueella.

2. Jäsenvaltiot voivat ulottaa tasavertaisen kohtelun koskemaan myös muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja aloja.

13 artikla

Suoja karkottamista vastaan

1. Jäsenvaltiot voivat tehdä päätöksen pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen karkottamisesta vain jos hänen käyttöksensä muodostaa yleiselle järjestykselle tai sisäiselle turvallisuudelle välittömän ja riittävän vakavan uhkan, joka vaikuttaa yhteiskunnan perustaviin etuihin.

2. Henkilön käytöstä ei voida pitää riittävän vakavana uhkana, jos jäsenvaltio ei toteuta omia kansalaisiaan vastaan ankaria seuraamuksia näiden syylistyessä vastaaviin tekoihin.

3. Tällaisia päätöksiä ei voida perustella pelkästään sillä, että henkilölle on langetettu rikustuomio. Päätöksiä ei voida perustella myöskään taloudellisin syin.

4. Ennen kuin jäsenvaltiot voivat tehdä päätöksen pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen karkottamisesta, niiden on otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) oleskelun kesto niiden alueella;
- b) kyseisen henkilön ikä;
- c) seuraukset kyseiselle henkilölle ja hänen perheenjäsenillensä;
- d) siteet oleskelumaahan tai siteiden puuttuminen lähtömaahan.

5. Kun karkottamispäätös on tehty, pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella on oikeus hakea siihen muutosta kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimissa. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että muutoksenhaulla voi olla lykkäävä vaikutus.

6. Jos pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella ei ole riittävästi varoja, hänelle on myönnettävä oikeusapua samoin edellytyksin kuin asuinvaltion kansalaisille.

7. Pitkään oleskelleisiin kolmansien maiden kansalaisiin ei saa soveltaa nopeutettuja karkottamismenettelyjä.

14 artikla

Suotuisammat kansalliset säännökset

Jäsenvaltiot voivat myöntää pysyviä tai rajoittamattoman ajan voimassa olevia oleskelulupia suotuisammin edellytyksin kuin tässä direktiivissä säädetään. Tällaiset oleskeluluvat eivät anna haltijalleen tämän direktiivin III luvussa säädettyä oikeutta oleskella toisissa jäsenvaltioissa.

III LUKU

OLESKELUOIKEUS TOISISSA JÄSENVALTIOISSA

15 artikla

Periaate

1. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen on käytettävä oikeuttaan oleskella yli kolmen kuukauden ajan muiden kuin sen jäsenvaltion alueella, joka on myöntänyt hänelle tämän aseman, tässä luvussa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

2. Tässä luvussa ei käsitellä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen oleskelua jäsenvaltioiden alueella

a) palvelujen tarjoajan toiseen maahan lähettämänä palkattuina työntekijöinä rajat ylittävän palvelujen tarjoamisen yhteydessä tai

b) rajat ylittävien palvelujen tarjoajana.

16 artikla

Edellytykset

1. Pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella on oikeus oleskella toisessa jäsenvaltiossa seuraavin edellytyksin

a) hän harjoittaa siellä taloudellista toimintaa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana; tai

b) hän opiskelee tai hankkii ammatillista koulutusta ja

c) hänellä on riittävät varat, niin ettei hänestä muodostu oleskelunsa aikana rasitetta toiselle valtiolle, ja toisessa jäsenvaltiossa kaikki riskit kattava sairausvakuutus.

2. Pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen, joka käyttää oikeuttaan oleskella toisessa jäsenvaltiossa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, säilyttää asemansa työntekijänä silloin kun hän

a) joutuu tilapäisesti työkyvyttömäksi sairauden tai tapaturman vuoksi;

b) jää työttömäksi ja hänellä on oikeus työttömyyskorvaukseen. Asema työntekijänä säilyy tämän oikeuden voimassaolon päättymiseen asti;

c) aloittaa ammatillisen koulutuksen. Työntekijän aseman säilyttäminen edellyttää, että ammatillinen koulutus liittyy aikaisempaan ammattitoimintaan, paitsi jos henkilö on ollut työttömänä hänestä itsestään riippumattomista syistä.

17 artikla

Oleskeluoikeuden harjoittamisen edellytysten valvonta

1. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen on haettava oleskelulupaa toisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen kun hän saapunut toisen jäsenvaltion alueelle.

2. Tarkistaakseen 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisen toinen jäsenvaltio voi pyytää kyseistä henkilöä esittämään oleskelulupahakemuksensa yhteydessä

- a) pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen oleskeluluvan ja henkilötodistuksen sekä
- b) osoituksen siitä, että hänellä on työsopimus, tai työnantajan vakuutuksen palvelukseenottamisesta, tai todistuksen itsenäisen ammattitoiminnan harjoittamisesta tai siitä, että hänellä on riittävästi varoja ryhtyä harjoittamaan itsenäistä ammatitoimintaa, ja yksityiskohtaisen kuvauksen tästä toiminnasta.

3. Tarkistaakseen 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisen voi toinen jäsenvaltio pyytää kyseistä henkilöä esittämään oleskelulupahakemuksensa yhteydessä

- a) pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen oleskeluluvan ja henkilötodistuksen;
- b) todisteet siitä, että hän on kirjoittautunut valtuutettuun oppilaitokseen opiskelua tai ammatillista koulutusta varten; ja
- c) todisteet siitä, että hänellä on riittävät varat ja kaikki riskit toisessa jäsenvaltiossa kattava sairausvakuutus.

4. Tarkistaakseen 16 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisen voi toinen jäsenvaltio pyytää kyseistä henkilöä esittämään oleskelulupahakemuksensa yhteydessä

- a) pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen oleskeluluvan ja henkilötodistuksen, sekä
- b) todisteet siitä, että hänellä on riittävät varat ja kaikki riskit toisessa jäsenvaltiossa kattava sairausvakuutus.

18 artikla

Perheenjäsenet

1. Ensimmäisessä jäsenvaltiossa muodostuneen perheen jäsenillä on oikeus siirtyä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen mukana toiseen jäsenvaltioon tai seurata häntä sinne myöhemmin hänen käyttäessään oikeuttaan oleskella siellä. Perheenjäsenen on haettava oleskelulupaa toisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta viimeistään kolme kuu-

kautta sen jälkeen kun he ovat saapuneet toisen jäsenvaltion alueelle.

2. Toinen jäsenvaltio voi pyytää kyseisiä perheenjäseniä esittämään oleskelulupahakemuksensa yhteydessä

- a) heille myönnetyn pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen oleskeluluvan tai muun oleskeluluvan ja henkilötodistuksen;
- b) todisteet siitä, että he ovat oleskelleet ensimmäisessä jäsenvaltiossa pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen perheenjäseninä; ja
- c) todisteet siitä, että heillä on riittävät varat ja kaikki riskit toisessa jäsenvaltiossa kattava sairausvakuutus, tai että pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella on sellaiset varat ja vakuutus heidän puolestaan.

3. Jos perhettä ei ole muodostettu ensimmäisessä jäsenvaltiossa, sovelletaan [oikeudesta perheen yhdistämiseen] annetun direktiivin .../EY säännöksiä.

19 artikla

Yleinen järjestys ja sisäinen turvallisuus

1. Jäsenvaltiot voivat kieltää pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen tai hänen perheenjäsentensä oleskelun, jos näiden käytös muodostaa välittömän uhkan yleiselle järjestykselle tai sisäiselle turvallisuudelle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kieltäytymistä ei voida perustella pelkästään sillä, että henkilölle on langettu rikostuomio. Sitä ei voida perustella myöskään taloudellisin syin.

20 artikla

Kansanterveys

1. Maahanpääsy jäsenvaltion alueelle tai oleskeluoikeus jäsenvaltion alueella voidaan evätä taudin tai vamman perusteella ainoastaan silloin kun kyseessä on jokin Maailman terveysjärjestön 25 päivänä toukokuuta 1951 antamassa kansainvälisessä terveysasetuksessa N:o 2 lueteltu karanteenin alainen tauti tai muu infektiotauti tai tarttuva loistauti, jos niistä säädetään vastaanottavan maan kansalaisten suojelemiseksi annetuissa säännöksissä. Jäsenvaltiot eivät saa antaa uusia säännöksiä tai ryhtyä noudattamaan uusia käytäntöjä, jotka ovat rajoittavampia kuin tässä tarkoitettut.

2. Ensimmäisen oleskeluluvan myöntämisen jälkeen ilmenevät taudit tai vammat eivät voi olla riittävä peruste oleskeluluvan uusimisen epäämiselle tai maasta karkottamiselle.

3. Jäsenvaltio voi määrätä tässä direktiivissä tarkoitettut henkilöt maksuttomaan lääkärintarkastukseen sen selvittämiseksi, ettei heillä ole 1 kohdassa tarkoitettuja tauteja. Tällaisia lääkärintarkastuksia ei saa suorittaa järjestelmällisesti.

21 artikla

Hakemuksen tutkiminen ja oleskeluluvan myöntäminen

1. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on tutkittava hakemus kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä. Jos hakemuksen liitteenä ei ole esitetty kaikkia 17 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa ja 18 artiklan 2 kohdassa lueteltuja todistusasiakirjoja, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on ilmoitettava tästä kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle ja myönnettävä hänelle lisäaikaa. Tällöin kolmen kuukauden määräajan kuluminen keskeytyy, ja se jatkuu uudelleen sen jälkeen kun täydentävät todistusasiakirjat on toimitettu.

2. Jos 16 artiklassa ja 18 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja jollei 19 ja 20 artiklassa säädettyistä yleistä järjestystä ja sisäistä turvallisuutta sekä kansanterveyttä koskevista säännöksistä muuta johdu, toisen jäsenvaltion on myönnettävä pitkään oleskelleelle kolmannen maan kansalaiselle oleskelulupa, joka voidaan uusita. Tämä oleskelulupa on voimassa niin kauan kuin oleskelun on määrä kestää. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen on ilmoitettava siitä jäsenvaltiolle, joka on myöntänyt hänelle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman.

3. Toisen jäsenvaltion on myönnettävä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen perheenjäsenille oleskelulupa, joka voidaan uusita ja joka on voimassa yhtä kauan kuin pitkään oleskelleelle kolmannen maan kansalaiselle myönnetty oleskelulupa.

4. Oleskelulupa on myönnettävä joko maksutta tai siitä perittävä maksu voi olla enintään yhtä suuri kuin ne maksut ja verot, jotka jäsenvaltion kansalaiselta peritään henkilökortista.

22 artikla

Menettelylliset takeet

1. Päätökset oleskelulupahakemuksen hylkäämisestä on perusteltava asianmukaisesti. Päätös on annettava hakijalle tiedoksi kirjallisesti. Tiedoksiantamisen yhteydessä on kerrottava muutoksenhausta ja sitä koskevasta määräajasta.

2. Kun oleskelulupahakemus hylätään tai kun oleskelulupaa ei uusita tai kun se peruutetaan, kyseisellä henkilöllä on oikeus hakea muutosta kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimissa.

23 artikla

Aseman säilyttäminen ensimmäisessä jäsenvaltiossa

1. Pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen, joka käyttää oikeuttaan oleskella toisessa jäsenvaltiossa, säilyttää asemansa ensimmäisessä jäsenvaltiossa, kunnes hänelle myönnetään tämä asema toisessa jäsenvaltiossa.

2. Kun pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen käyttää oleskeluoikeuttaan, hänen perheenjäsenensä, joilla ei

ole tätä asemaa, säilyttävät ensimmäisessä jäsenvaltiossa saamansa oleskeluluvan sen voimassaoloajan päättymiseen asti.

3. Jos perheenjäsenet eivät ole vielä saaneet [oikeudesta perheen yhdistämiseen] annetun direktiivin .../.../EY 13 artiklassa tarkoitettua itsenäistä oleskelulupaa, heidän laillinen oleskelunsa toisessa jäsenvaltiossa otetaan huomioon ensimmäisessä jäsenvaltiossa määritettäessä itsenäisen oleskeluluvan hankkimista varten vaadittua oleskelua.

24 artikla

Oikeudet toisessa jäsenvaltiossa

1. Kun pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen saa 21 artiklassa säädetyn oleskeluluvan toisessa jäsenvaltiossa, hän saa kyseisessä jäsenvaltiossa 12 artiklassa luetellut oikeudet, oikeutta toimeentulo- ja opintotukeen lukuun ottamatta.

2. Kun pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen perheenjäsenet saavat 21 artiklassa säädetyn oleskeluluvan toisessa jäsenvaltiossa, he saavat kyseisessä jäsenvaltiossa [oikeudesta perheen yhdistämiseen] annetun direktiivin .../.../EY 12 artiklan 1 ja 2 kohdassa luetellut oikeudet.

25 artikla

Oleskeluluvan peruuttaminen

1. Toinen jäsenvaltio voi viiden vuoden siirtymäkauden aikana tehdä päätöksen pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen ja/tai hänen perheenjäsentensä karkottamisesta

a) edellä 19 artiklassa määritellyistä yleiseen järjestykseen ja sisäiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä,

b) kun 16 ja 18 artiklassa säädetty edellytykset lakkaavat täytymästä.

2. Karkottamispäätökseen ei saa liittää pysyvää oleskelukieltä.

26 artikla

Takaisinottovelvollisuus

1. Jos toinen jäsenvaltio peruuttaa oleskeluluvan, ensimmäisen jäsenvaltion on otettava pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen ja hänen perheenjäsenensä välittömästi takaisin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu takaisinottovelvollisuus on voimassa myös silloin kun:

a) pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen oleskelulupa on vanhentunut,

b) perheenjäsenten oleskelulupa on vanhentunut.

27 artikla

Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saaminen toisessa jäsenvaltiossa

1. Pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen voi hakea vastaavaa asemaa toisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta sen jälkeen, kun hän on oleskellut kyseisessä jäsenvaltiossa laillisesti viisi vuotta.

2. Toisen jäsenvaltion on myönnettävä pitkään oleskelleelle kolmannen maan kansalaiselle 8 artiklassa säädetty asema, jollei 6 ja 7 artiklan säännöksistä muuta johdu. Toisen jäsenvaltion on annettava päätöksensä tiedoksi ensimmäiselle jäsenvaltiolle, joka peruuttaa kyseiselle henkilölle myöntämänsä aseman.

3. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa koskevan hakemuksen jättämisessä ja tutkinnassa sovelletaan toisessa jäsenvaltiossa 8 artiklassa vahvistettua menettelyä. Oleskeluluvan myöntämiseen sovelletaan 9 artiklan säännöksiä. Jos hakemus hylätään, sovelletaan 11 artiklassa säädettyjä menettelyllisiä takeita.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

28 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen ja toteutettava seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikki tarvittavat toimenpiteet. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, suhteellisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 30 artiklassa säädettyyn päivään mennessä ja ilmoitettava niiden muutokset mahdollisimman pian.

29 artikla

Kertomus

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamiseksi.

30 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

31 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

32 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.